

Дойде ко'а, дойде лепо време,
Да земеетъ бѣла Неда.
Покани свѣти Димитріа
Сите свѣци си покани
Си покани за свато'и
свѣти Иля забора'и.
И отишле во Софіа,
Си зедо'е бѣла Неда.
Лепо ми 'и пречекале;
'Си те свѣци 'и дарвале
Бѣла риза остра сабя, *)
На сабіа бѣла риза,
Еденъ дарчокъ престанало;
Неда умна и разумна
Си го кладе во пазу'а.
И иде, ле, иде,
Колку дошле до полпѣти,
Що потекла силна река;
Не сѣ газитъ да ѣ газѣтъ,
Ни сѣ летатъ да летаѣтъ;
И го нашле свѣти Иліа
Ничкумъ лежить сѣлди ронитъ,
Го скориватъ свѣти Димитріа:
„Стани брате свѣти Иліа,
Оти сумъ те забора'илъ!“ —
Ни ми станвитъ, ни сѣ око сѣ пулитъ;
Тукъ сѣ впуши бѣла Неда:
„Стани брате свѣти Иліа,
И тебѣ сумъ даръ донесла!“
И си сегна во пазу'а,
Си изва'и остра сабя,
Остра сабя, бѣла риза,
Го дару'а свѣти Иліа.
И ми стана свѣти Иліа;
Начасъ река ми секнала.
Помина'е сто свато'и
Со не'еста бѣла Неда.

*) во друга: Кошулица копринена
Во кошуля овтра сабя.